

ACT in (the) Creative Economy

เพื่อเชื่อมโยงแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ให้ใกล้ชิดกับผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมมากขึ้น ว่าจะมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการในแง่มุมไหน อย่างไร และเราควรกำหนดแนวทางการปฏิบัติวิชาชีพของเราเสียใหม่ในลักษณะใดบ้าง หรือสมาชิกจะเข้าไปมีส่วนร่วมกับโครงการ Creative Economy และ Creative City ได้อย่างไร เรามาฟังคำตอบจาก พลเรือเอกฐนิธ กิตติอำพน นายกสภาสถาปนิก และอีกภารกิจที่ท่านเกี่ยวข้องกับโครงการนี้โดยตรงในฐานะที่ท่านปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้อำนวยการสถาบันบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (สปร.) หรือ OKMD ที่รับผิดชอบกำกับดูแล และบริหารงบประมาณโครงการที่เกี่ยวข้องกับโครงการ Creative Economy และ Creative City

ACT : ขอเรียนถามถึงความหมายและความสำคัญของ Creative Economy ต่อประเทศไทย

พลเรือเอกฐนิธ : ขอเริ่มต้นจากการอธิบายที่มาของคำว่า Creative Economy เสียก่อน แนวคิดเรื่อง Creative Economy หรือ แปลเป็นไทยว่าเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์นี้มีจุดเริ่มต้นที่ประเทศอังกฤษเป็นแห่งแรก และมีการยอมรับในความสำคัญจนขยายแนวคิดนี้ออกไปทั่วโลกทั้งสหรัฐอเมริกา ยุโรป และในเอเชีย เช่น จีน เกาหลี เป็นต้น สำหรับประเทศไทยแล้ว แนวคิดเรื่อง Creative Economy ทางสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือ สภาพัฒน์ ได้ริเริ่มกำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศตามแนวคิดนี้มา 4-5 ปีแล้ว พร้อมกับมีแผนงานออกมาแล้วบางส่วน ซึ่งปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และมีการวางแผนต่อเนื่องจนเกิดเป็นภาพที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมขึ้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ซึ่งจะใช้ในช่วงปี 2555-2559

ขอเรียนต่อมาถึงเหตุผลสำคัญของการเกิดแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ หรือ Creative Economy ว่าเกิดขึ้นเพราะในอดีตที่ผ่านมาจนถึงในปัจจุบันการทำธุรกิจโดยใช้ความรู้และแนวคิดแบบเดิมๆ ที่อาศัยปัจจัยทางการผลิตเป็นหลักนั้นคงไม่สามารถทำกันต่อไปได้ถ้าไม่มีการพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม เพราะเหตุที่แต่ละประเทศได้มีการพัฒนาการผลิตและพัฒนาอุตสาหกรรมด้านต่างๆ เพิ่มขึ้นนั้นเริ่มทำให้การแข่งขันมีสูงมากขึ้น ดังนั้นเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจตนเอง ผู้ประกอบการจึงต้องใช้ความรู้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์เข้ามาผสมผสานกับการสร้างงานและสร้างธุรกิจเพื่อให้เกิดธุรกิจบนพื้นฐานแนวคิดใหม่ ดังนั้น Creative Economy จึงหมายถึงการทำธุรกิจอย่างสร้างสรรค์ โดยอาศัยองค์ความรู้เข้ามาบรรจุเข้าไปในธุรกิจที่ทำ องค์ความรู้ที่บรรจุเข้าไปนั้นอาจเป็นองค์ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วในภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสมกับทุนทางวัฒนธรรมหรือองค์ความรู้ใหม่ๆ ก็เป็นได้

ผมเห็นว่าในบริบทของประเทศไทยเรา จะเห็นได้ว่าเรามีทุนทางศิลปวัฒนธรรมที่ดีอยู่มากมายหลายแขนง แต่ว่าแต่ละแขนงเหล่านี้ต่างก็ดำเนินกันไปอย่างเรียบง่ายจนกลายเป็นความธรรมดา แต่หากเรานำของดีๆ ซึ่งเป็นของดั้งเดิมของเราคือ ศิลปวัฒนธรรมมาผสมผสานกับองค์ความรู้และการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสิ่งดีๆ ของเรามาเป็นธุรกิจจะทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม หรือเป็นการสร้าง Value Creation ขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จนสามารถเพิ่มยอดขายหรือต่อยอดการทำธุรกิจของตนเองให้เป็นที่นิยมขึ้นได้ และหากพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการของตนเองให้ขึ้นมามีอยู่ในระดับนานาชาติหรือระดับโลกได้ ก็จะเป็นการสร้างรายได้เข้าประเทศขึ้นมาได้อย่างแน่นอน ดังนั้นธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ จึงจำเป็นต้องเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้ประกอบการคนไทย เนื่องจากปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีอยู่ว่าในระบบเศรษฐกิจโลกนั้นเรามีคู่แข่งอยู่มากมายหลายประเทศ ทั้งในแง่ของธุรกิจด้านท่องเที่ยว ธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง ธุรกิจออกแบบ รวมถึงธุรกิจด้านศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ

ผมขอยกตัวอย่างการดำเนินการด้านเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของประเทศไทย ที่สามารถนำความคิดสร้างสรรค์จากทุนทาง

www.okmd.or.th

วัฒนธรรมของประเทศมาผสมผสานเข้ากับธุรกิจจนประสบผลสำเร็จไปทั่วโลกไม่ยกเว้นแม้ประเทศไทย ด้วยการสร้างทั้งกระแสความนิยมในวัฒนธรรมเกาหลีและต่อเนื่องทำให้เกิดผลผลิต เกิดบริการในรูปแบบต่างๆ สามารถนำมาสู่รายได้เข้าประเทศได้อย่างมากมาย ดังจะเห็นได้จากภาพยนตร์ซีรีส์เกาหลีเรื่อง แดจังกึม ซึ่งเป็นการนำวัฒนธรรมผสมผสานกับเรื่องราวในอดีตเพื่อสร้างกระแสความนิยมในประเทศของเขาเอง เป็นการทำอย่างจริงจัง มีการวางรูปแบบ กำหนดยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ หรือจะเป็นเรื่องธุรกิจบันเทิงนั้น ประเทศไทยก็มีการปลูกกระแสความนิยมตั้งแต่การวางแผนสร้างนักร้อง นักดนตรีของประเทศตนเองให้โด่งดังในระดับโลก ระดับนานาชาติ ไปจนถึงเกมคอมพิวเตอร์ของเกาหลีก็ได้รับความนิยมแพร่หลายไปทั่วโลก และสิ่งเหล่านี้ย่อมตามมาซึ่งรายได้เข้าประเทศอย่างมากมาย

ACT : ขอเรียนถามวิสัยทัศน์ของท่านในฐานะนายกสภาสถาปนิกกับแนวคิด Creative Economy และความเกี่ยวข้องของระหว่างแนวคิดนี้กับผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

พลเรือเอกฐนิธ : ในส่วนของงานทางสถาปัตยกรรมที่สภาสถาปนิกเป็นผู้ดูแล ผมเชื่อว่าถ้าการนำ Creative Economy มาใช้ในวงการศึกษาวิชาชีพนี้ ตัวผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศไทยสามารถกระทำได้อย่างดี และอุตสาหกรรมแขนงหนึ่งที่ทางภาครัฐให้การสนับสนุนและเกี่ยวข้องกับพวกเราคือ ธุรกิจการออกแบบ เพราะเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า สถาปนิกและผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมอื่นๆ ล้วนแล้วแต่เป็นนักสร้างสรรค์กันอยู่แล้ว แต่ในปัจจุบันเราอาจจะละเลยการแสดงออกทางความคิดโดยอาศัยจุดแข็งของประเทศเราในการสร้างบรรยากาศ หรือพิจารณาความต้องการของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบและสถาปัตยกรรมจากลูกค้าในต่างประเทศมากนัก และไม่ได้พิจารณาในแง่ของการขายหรือเผยแพร่ในระดับนานาชาติเท่าที่ควร

ดังนั้น ต่อคำถามถึงการที่ผู้ประกอบวิชาชีพของเราจะประกอบธุรกิจเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในเรื่องของการออกแบบได้อย่างไรบ้างนั้น ผมมีความเห็นว่าบทบาทของสภาสถาปนิกเป็นเพียงผู้กำกับ

ดูแลการปฏิบัติวิชาชีพและกฎระเบียบปฏิบัติ แต่ผู้ที่มีความเหมาะสมในการส่งเสริมและเผยแพร่แนวคิด Creative Economy และโครงการที่เกี่ยวข้องในหมู่ผู้ประกอบการวิชาชีพควรจะเป็นสมาคมวิชาชีพแต่ละสมาคมมากกว่า ทั้งนี้ผมอยากเรียนฝากไว้ว่า

ธุรกิจด้านการออกแบบที่มีคุณภาพด้วยการลดภาษีให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น หากในปีนี้รัฐบาลต้องการกระตุ้นให้เกิดธุรกิจเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น นักวิชาชีพเราควรรวมตัวกันเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลลดภาษีในการดำเนิน

สมาคมวิชาชีพควรศึกษาว่า ผู้ประกอบการวิชาชีพของท่านต้องการปัจจัยขับเคลื่อนใดบ้างที่สามารถนำมาทำให้เกิดธุรกิจการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและนำออกไปเผยแพร่สู่นานาชาติได้ นอกจากนี้ประเด็นของวิสัยทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ผมเห็นว่าปัจจัย 4 เรื่องที่สามารถผลักดันให้เกิดการส่งเสริม Creative Economy ในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

- ปัจจัยที่หนึ่ง คือ องค์ความรู้ คือ ถ้าทุกวิชาชีพทราบในความสำเร็จว่า การพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และงานออกแบบเชิงสร้างสรรค์ สามารถนำไปสู่ความสำเร็จและการจ้างงานที่มีมากขึ้นได้ ก็จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาวิชาชีพในภาพรวม ดังนั้นเราจึงต้องมีการศึกษาองค์ความรู้ด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไว้เป็นข้อมูลหรือทุนในวิชาชีพของเรา เพราะมีหลายสิ่งที่คุณคนในวิชาชีพสมัยอดีตได้ทำไว้เป็นอย่างดี เราควรศึกษาว่าจะนำสิ่งเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้หรือพัฒนาอย่างไรให้ได้ผลงานที่ดีขึ้น และควรศึกษาต่อไปว่าการทำธุรกิจสร้างสรรค์ด้านการออกแบบที่นานาชาติประเทศพัฒนาแล้วมีวิธีการอย่างไร สำหรับในเรื่องการศึกษารวบรวมองค์ความรู้ นั้น ผมเชื่อว่าสมาคมสถาปนิกสยามฯ สามารถกระทำได้ แต่ส่วนที่จะได้มาซึ่งการทำวิจัยเพื่อต่อยอดให้ธุรกิจนั้น ผมคาดว่าจะอยู่ในแผนพัฒนาประเทศด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของรัฐบาล และทางสมาคมวิชาชีพต่างๆ ก็มีสิทธิ์ที่จะยื่นโครงการที่เกี่ยวข้องต่อรัฐบาลเพื่อขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ที่สนใจได้ และขอเรียนว่าในหน่วยงานสถาบันบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (สปร.) หรือ OKMD ที่ผมดูแลอยู่ ก็เป็นหน่วยงานที่มีส่วนในการศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้ทางการออกแบบ โดยเรามีโครงการการรวบรวมความรู้และหนังสือเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมในแผนงานตามโครงการไทยเข้มแข็งของรัฐบาลเช่นกัน
- ปัจจัยที่สอง ผมคิดว่าการจะทำให้เกิดความเข้มแข็งในธุรกิจด้านสถาปัตยกรรมหรือธุรกิจด้านการออกแบบ รัฐบาลควรต้องให้การสนับสนุนเพื่อให้เกิดแรงกระตุ้นต่อการพัฒนา

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบทั้งในระดับบุคคลและนิติบุคคล ผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก สามารถรวบรวมข้อมูลรายชื่อสมาชิกผู้สนับสนุนเพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลได้ และในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ BOI ก็มีการดำเนินการยกเว้นภาษีให้กับธุรกิจด้านการออกแบบไปแล้วบ้างเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ผมอยากให้สมาคมฯ ได้ไปศึกษาความเป็นไปได้ แต่หากยังไม่พร้อมทางสถาบันบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ก็พร้อมที่จะผลักดันการศึกษาให้ได้มาซึ่งการลดค่าภาษีจากรัฐ เพราะผมเชื่อว่า ถ้านักออกแบบไทยได้รับการลดค่าภาษีลงได้บ้างก็จะสามารถนำเงินเหล่านั้นไปต่อยอดการพัฒนาการออกแบบ หรือสร้าง R&D ในองค์กรขึ้นได้ และมาตรการนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้คนภายนอกสนใจเข้ามาทำงานร่วมกับผู้ประกอบการด้านการออกแบบบ้านเรามากขึ้น เพราะการเปิดเสรีการค้าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และเราควรเร่งดำเนินการให้เกิดขึ้นจริง เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ให้เท่าทันกับเวลา

- ปัจจัยที่สาม คือ การให้เงินกู้ โดยภาครัฐควรตั้งกองทุนเงินกู้เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนให้กับผู้ที่ต้องการทำงานออกแบบเชิงสร้างสรรค์ และเป็นการกระตุ้นให้เกิดนักออกแบบเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามขอเรียนว่า การจัดตั้งกองทุนสนับสนุนของรัฐบาลจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการเรียกร้องจากนักวิชาชีพ
- ปัจจัยสุดท้าย คือ การประชาสัมพันธ์ เพราะถ้ามีการทำเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ มีสำนักงานออกแบบเชิงสร้างสรรค์ และการพัฒนางานด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมต่างๆ แต่ภาครัฐไม่ให้การสนับสนุนในเรื่องการประชาสัมพันธ์ไปยังต่างประเทศก็จะไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ในส่วนตัวเชื่อว่าถ้าผู้ประกอบการวิชาชีพบ้านเรามีการร้องขอให้รัฐบาลสนับสนุนการประชาสัมพันธ์วิชาชีพและศักยภาพการสร้างสรรคของนักวิชาชีพในประเทศเราได้ รัฐก็มีความพร้อมที่จะดำเนินการให้กับผู้ร้องขอได้ ซึ่งผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่วงการวิชาชีพบ้านเราอย่างมากมาย

ACT : ทราบว่าที่ผ่านมา ทางหน่วยงานสถาบันพัฒนาและบริหารองค์ความรู้ได้จัดประชุมระดมความคิดเห็นเรื่องการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ หรือ Creative City โดยเริ่มต้นที่กรุงเทพฯ เป็นต้นแบบ ไม่ทราบว่าตอนนี้ดำเนินการไป

อย่างไรบ้าง และจะเกี่ยวข้องกับสภาสถาปนิกหรือไม่

พลเรือเอกฐนิธ : ผมเคยกล่าวไว้ต่อสาธารณะว่า ในส่วนของกรุงเทพฯ เราจะเป็น Creative City เมืองแห่งการสร้างสรรค์ได้ 3 รูปแบบ ประเด็นแรกคือ City of Gastronomy หรือ เมืองแห่งอาหารการกิน ประเด็นที่สอง City of Culture เมืองแห่งศิลปวัฒนธรรม และท้ายสุดที่กล่าวถึงและพยายามให้ความสำคัญ คือ เมืองแห่งการออกแบบ หรือ City of Design การร่วมกันผลักดันเรื่องนี้จะทำให้ระบบการทำงานของสถาปนิกไทยมีโอกาสมากขึ้นในสังคม และปัจจุบันมี City of Design เกิดขึ้นในหลายประเทศ และมีตัวอย่างที่ชัดเจน เช่นที่เบอร์ลิน หรือเมืองโกเบ

แต่ทว่าเรื่องความเกี่ยวข้องกับโครงการนี้ ต้องเรียนว่า สภาสถาปนิกจะไม่สามารถขับเคลื่อนได้โดยตรง เพราะข้อจำกัดทางบทบาทการทำงานและข้อระเบียบราชการ แต่การผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนทางด้านเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์นั้น สมาคมวิชาชีพ จะเป็นมีส่วนในการผลักดันได้มากกว่า แต่อย่างไรก็ตามสภาฯ ก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ โดยจะพยายามให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ เช่น การเปิดเสรีการค้าในขณะนี้ใกล้จะดำเนินการเสร็จสิ้น รอเพียงผลการวิจัยด้านกฎหมายจากจุฬาฯ เพื่อดำเนินการเสนอให้แก่กฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป และเราจะต้องเข้าสู่เวทีโลกในเรื่องของ ASEAN Architect ในปีต่อไป

ACT : ขอเรียนถามความเกี่ยวข้องระหว่าง Creative Economy กับ Creative City ว่าเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันอย่างไร

พลเรือเอกฐนิธ : ขอพูดให้เข้าใจง่ายว่าแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หรือ Creative Economy เป็นภาพรวมกรอบใหญ่ในระดับประเทศ และโครงการเมืองสร้างสรรค์ หรือ Creative City เป็นส่วนหนึ่งของ Creative Economy ทั้งนี้ทาง สปร. เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการตามแผนพัฒนาในภาพรวมของ Creative Economy ในประเด็นการศึกษาทางองค์ประกอบ และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจสร้างสรรค์ 6 ประเภทที่รัฐควรให้การสนับสนุน โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดจ้างมหาวิทยาลัยมาทำการศึกษา

ค้นคว้าข้อมูล และผลการศึกษานำไปสู่การเริ่มดำเนินการทำธุรกิจต้นแบบ ในขณะเดียวกันในเรื่องของ Creative City ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ หรือ TCDC ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในของ สปร. ได้รับเรื่องนี้ไปดำเนินการ โดยดำเนินการร่วมกับกรุงเทพมหานคร แต่ยังไม่ได้รับรายงานเรื่องของความชัดเจนในเรื่องการเลือกสถานที่ และกิจกรรม ซึ่งคาดว่าจะได้รับคำตอบภายในเดือนนี้

นอกจากนี้ ในการดำเนินงานของ สปร. ในอนาคตอันใกล้นี้ เราคาดว่าจะมีการจัดตั้งโครงการ 2 โครงการเพื่อตอบรับแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ คือ 1. Creative Economy Academy เพื่อเปิดหลักสูตรอบรมเพาะบุคลากรด้านนี้ให้เพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย โดยผู้ที่ผ่านการศึกษาระดับมัธยมจะได้รับรางวัลคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เพื่อไปพัฒนาธุรกิจของตนเองหรือพัฒนาองค์กรต่อไป 2.โครงการ OKMD Awards เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเผยแพร่และส่งเสริมการปฏิบัติตามแนวคิดนี้ในวงกว้างต่อผู้เกี่ยวข้อง โดยจะเป็นการมอบรางวัลให้แก่บุคคลที่เข้าร่วมประกวดตามแนวคิดธุรกิจสร้างสรรค์ 6 ด้าน โดยจะได้รับเงินรางวัล และการเชิดชูเกียรติจากองค์กรของเราต่อไป

ACT : แนวทางการเข้าร่วมโครงการ Creative City ของผู้ประกอบการวิชาชีพ

พลเรือเอกฐนิธ : สำหรับโครงการนี้ในเบื้องต้น ผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปัตยกรรมอาจจะยังไม่มีส่วนร่วมมากนัก เพราะตามที่กล่าวแล้วว่า เราต้องทำให้เกิดขั้นตอนการเลือกสถานที่ และวางแผนการดำเนินกิจกรรมให้เสร็จสิ้นเสียก่อน เพื่อผลักดันให้ผู้มีส่วนร่วมอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมสร้างสรรค์ในพื้นที่และในธุรกิจนั้นๆ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพที่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมสามารถกระทำได้ คือ เข้ามาร่วมระดมความคิดเห็นว่าควรทำธุรกิจที่ใด และทำอะไร โดยในเรื่องนี้ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ หรือ TCDC จะรับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการซึ่งท่านสามารถติดตามข้อมูลได้จากข่าวการจัดประชุมระดมความคิดเห็นเรื่องนี้จากทั้งสภาสถาปนิกเองและจากทาง TCDC เองต่อไป

ACT : บทบาทของสมาคมวิชาชีพต่างๆ กับ Creative Economy จะสามารถกระทำได้อย่างไรบ้าง

พลเรือเอกฐนิธ : สำหรับโครงการนี้ในเบื้องต้น ผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปัตยกรรมขอฝากถึง 4 สมาคมวิชาชีพในแง่ของการผลักดันโครงการตามแนวคิด Creative Economy อยากให้ทั้ง 4 สมาคมเสนอโครงการและแผนงานว่าจะทำอะไรที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศให้เกิดเป็นภาพที่ชัดเจน และชี้ให้เห็นว่าเป็นโครงการที่เหล่านี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างไรบ้างเพื่อผลักดันสู่รัฐบาลภายใต้การสนับสนุนของสภาสถาปนิก และสิ่งที่สำคัญอีกประการ แต่ละสมาคมควรเผยแพร่ข้อมูลความรู้เหล่านี้สู่สมาชิกอย่างทั่วถึง และอาจจัดระดมความคิดของสมาชิกเพื่อผลักดันเรื่องนี้ให้เป็นรูปธรรมต่อไป ขอขอบคุณครับ ACT